

Maluj zase obrázky

Přešla léta talířků, přišlo stoupání.
Bylo více halířků, méně milování.
Učil jsi mě uhýbat, příliš často nelíbat.
Já jsem chtěla kolíbat, tys chtěl dobýt svět.

Maloval jsi obrázky, krásně, ale bez lásky.
Bez pláče a nadsázky, studily jak led.
Krásné auto v garáži, přepychový byt,
dovolené na pláži, touha mít a dobýt,
lůžko v bílém ampíru, všechny šaty na míru,
úspěch výšky Pamiru, dobře jíst a pít.
V noci dlouhé čekání na něžnost a vyznání
Láska není k dostání, láska musí žít.

Já vím, teď mi řekneš, že se vůbec nic nezměnilo,
že prostě přišlo to, co jsme si kdysi dávno vysnili.
Ale to ne! Tohle jsme přece nechtěli!
Vždyť my vlastně tu naši lásku
den po dni prodáváme za úspěch,
za nový koberec do předsíně,
za novou značku auta,
za exotické diapozitivy naší báječné dovolené.
Proč mi někdy nekoupíš třeba polárku.

Nač je lásce velký sál, slavné mávání.
Když nám v dlaních nezůstal, klíček k milování,
čím jsou šaty z brokátů proti vůni akátů
čím jsou barvy plakátů, proti sněženkám.

Maluj zase obrázky, dlaní horkou od lásky.
Ať jsou radši oblázky z toho, co teď mám.
Ať si auto z garáží, kdo chce odnese.
Ať jsme místo na pláži, v Šárce nebo v lese.
Ať mám zase hrníčky, vyzdobené sluníčky.
Ať nás nesou koníčky, kam, to dobře víš.
Ať se naše prstýnky nepřemění v vzpomínky.
Ať máš v očích plamínky, když mě políbíš.